

عنوان مقاله:

اپیدمیولوژی بیماری سل ریوی در استان گلستان طی سال های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۵

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 28، شماره 165 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

جمشید یزدانی چراتی - Associate Professor, Department of Biostatistics, Health Sciences Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

آمنه سادات شیخ الاسلامی - MSc Student in Biostatistics, Faculty of Medicine, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran

حمیدرضا کمالی نیا - General Practitioner, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran

مهناز شیخی - General Practitioner, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran

الهام رحیمی - MSc Student in Biostatistics, Student Research Committee, Faculty of Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: بیماری سل ریوی علیرغم فعالیت های پیشگیرانه و درمانی مناسب در سال های اخیر، هنوز یکی از علل دهگانه مهم مرگ و میر در جهان به شمار می آید. هدف از این مطالعه تبیین چگونگی توزیع بیماری سل ریوی در شهرستان های استان گلستان و شناسایی مهم ترین عوامل تعیین کننده آن می باشد. مواد و روش ها: در این مطالعه توصیفی- مقطعی، از ۸۲۷۴ نفر بیمار مبتلا به سل ریوی ثبت شده طی سال های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۵ مرکز بیماری های واگیر معاونت بهداشتی استان گلستان، اطلاعات ۵۶۴۸ بیمار از موارد جدید سل ریوی بوده است، مورد بررسی قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل از نرم افزار های SPSS ۲۴ و Stata ۱۳ و جهت رسم نمودار ها از نرم افزار Excel استفاده شد. در محاسبه فراوانی و نیز، میانگین و انحراف معیار آزمون مقایسه نرخ های بروز استفاده گردید. یافته ها: نرخ بروز استاندارد شده در استان ۲۹/۴۱ در صد هزار نفر جمعیت و نرخ بروز استاندارد شده در زنان و مردان به ترتیب برابر ۲۲/۴۱ و ۴۰/۴۱ در صد هزار نفر محاسبه شد. اختلاف معنی داری بین نرخ بروز بیماری در دو جنس مشاهده نگردید ($p < 0.001$) و علاوه بر این در روستاها نسبت مخاطره نسبت به شهرها حدود ۶۲ درصد بیش تر بود ($p < 0.001$). نرخ بروز استاندارد در ساکنین شهر ها برابر ۶۳/۳۱ و در ساکنین روستا ۳۶/۵۱ در صد هزار نفر محاسبه شد. شهرستان رامیان با نرخ بروز استاندارد شده ۶۸/۷۷ در صد هزار نفر پر مخاطره ترین شهرستان از این نظر و شهرستان گمیشان با نرخ بروز ۸۸/۱۴ کم خطرترین شهرستان استان بوده است. استنتاج: با توجه به یافته ها لزوم بررسی و غربالگری در ساکنین روستاها از اولویت های مهم بهداشتی می باشد و علاوه بر آن شهر های شرق استان به دلیل ترکیب نژادی سیستانی و بلوچستانی مهاجر، دارای مخاطره بالاتری نسبت به شهرهای غرب استان است.

کلمات کلیدی:

epidemiology, incidence rate, tuberculosis, Golestan province, اپیدمیولوژی، نرخ بروز، بیماری سل، گلستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1786149>

